

maa de, ogsaa af Hensyn til det Erhvervs-
liv, som Bankerne skal tjene, vise et vist
Storsyn og bringe økonomiske Ofre, og her
havde været et Tilfælde, hvor de kunde
have gjort det. I dette Tilfælde var der
vel blevet Tale om et økonomisk Offer;
men jeg er overbevist om, at det Hensyn,
jeg her omtaler, kunde være naaet med
Midler, der var let fremskaffelige, hvis de
Københavnske Storbanker havde staaet
Laast og Brast i saa Henseende.

Jeg udtalte før, at vi fra vor Side
kunde tilsige Erhvervsministeren vor Til-
slutning til Lovforslaget, og det kan jeg
saa meget mere, som der i Lovfor-
slaget i Folketinget er foretaget Ændrin-
ger, der har været ønsket fra vor Side,
som er foreslaaet af, og som er tiltraadt
af den højtærede Erhvervsminister. Vi
betragter de Ændringer, der er foretaget,
som Forbedringer, idet de ogsaa tager
Hensyn til den Klasse af interesserede i
Banken, som her er Tale om, den Klasse,
jeg før omtalte, Sparerne. Det er et Hen-
syn, her vises, og jeg skal ikke paa dette
Tidspunkt bebrejde den højtærede Er-
hvervsminister, at dette Hensyn ikke er
vist saa stærkt fra først af, der er maaske
undskyldende Momenter for det, men jeg
er glad over, at der her et indsat Bestem-
melser, som efter min Opfattelse i til-
strækkeligt Maal tager dette Hensyn.

I øvrigt vil jeg tage den højtærede
Minister paa Ordet, naar han siger, at der
vil blive tilstillet Rigsdagen Oplysninger
om alle Forhold vedrørende Sammenbrud-
et og Regnskabet, med Hensyn til Likvi-
dationen o. s. v., saaledes at vi kan komme
til fuld Klarhed baade om Sammenbrud-
et og om Likvidationens Forløb.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lov-
forslaget til hurtig Behandling i det høje
Ting.

P. J. Pedersen: Jeg deler den Op-
fattelse, der er gjort gældende af det
ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard),
at de Begivenheder, der udviklede sig i
Juli Maaned i Aar vedrørende Kjøbenhavns
Diskontobank og Revisionsbank, vakte en
vis Opsigt, og at det var med Rette, de
vakte en vis Opsigt. Derimod kan jeg
ikke dele den Betragtning, at det særlig
opsigtsvækkende knyttede sig til Udstedel-
sen af den foreløbige Lov af 21. Juli dette
Aar; jeg maa tværtimod mene, at det op-
sigtsvækkende knyttede sig til de Begiven-
heder, der gik umiddelbart forud for Ud-
stedelsen af denne Lov, og som gav An-
ledning til, at Loven blev udstedt og

maatte udstedes. Det maatte med Rette
forekomme det almindelige Publikum no-
get overraskende, at det, efter at Dis-
konto- og Revisionsbanken i Begyn-
delsen af Aaret 1922 var rekonstrueret
under Medvirkning af de københavnske
Hovedbanker efter forudgaaet Forhand-
ling med den daværende Regering,
og efter at der var aflagt Regnskab for
Aarene 1922 og 1923, som udviste, at ikke
blot den ret betydelige Indskudskapital,
men ogsaa den ikke ubetydelige Aktie-
kapital var i Behold, umiddelbart eller ret
kort derefter viste sig, at Banken maatte
standse sine Udbetalinger paa Grund af
økonomiske Vanskeligheder, og at der i
hvert Fald var stærk Tvivl om, hvorvidt
Aktiekapitalen var i Behold, ligesom det
senere har vist sig, at der ogsaa maa rej-
ses Tvivl om, hvorvidt Indskudskapitalen
er sikker. Dette var overraskende og
vakte med Rette en vis Opsigt. Under
de Forhold virkede det beroligende og
maatte anses som noget naturligt og for
Sagens videre Forløb særdeles heldigt, at
Regeringen foretog det Skridt at udstede
den foreløbige Lov af 21. Juli, som nu
forelægges for dette Ting. Jeg kan der-
for kun udtale min Tilfredshed med, at
dette Skridt blev foretaget fra Regerin-
gens Side.

Om de Spørgsmaal, som i øvrigt kunde
rejse sig, og som er rejst og drøftet og
til Dels afgjort i Folketinget, skal jeg sige,
at Spørgsmaalet om, hvorledes man burde
stille sig, og hvilke Krav man med større
eller mindre Ret kunde rejse overfor de
Banker, som medvirkede ved Rekonstruk-
tionen i 1922, vist ikke med Udbytte kan
drøftes paa det nærværende Tidspunkt.
Spørgsmaalene om, i hvor stor Udstræk-
ning man kunde ønske, at Storbankerne
ydede deres Medvirkning til en hurtig Li-
kvidation eller en delvis Garanti for Ind-
skudskapitalen eller en stykvis Garanti for
denne, samt i hvor stor Udstrækning der
skulde vælges en særlig Repræsentation
for Indskyderne, har jo fundet deres Af-
gørelse ved Forhandling med Bankerne og
Forhandlingerne i Folketinget, og jeg fin-
der ikke Anledning til at komme ind paa
disse Spørgsmaal, men skal kun anbefale,
at Lovforslaget, saaledes som det er blevet
ændret ved Behandlingen i Folketinget,
vedtages i dette Ting. Dertil vil jeg knytte
Forventningen om, at den Undersøgelse
af Bankens Regnskabsvæsen, som er be-
budet, maa give et Resultat, som kan
vække Tilfredshed hos dem, der i første
Række er interesseret i et tilfredsstillende